

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

Ivnivs

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

S. SIMEON CONF. I. Iunii.

SIMEON Siculus, adoratis, quas Dei Filius sacrauit, regionibus, ad amorem paupertatis, quam omnia ejus vestigia spirant, exarsit. Jura sanctitatis eum Anachoretas docuit, vel semel exerrantem in feminas oculum gravi oratione ad officium revocaturus. Ab eo denique manumissus loca plura magnis virtutibus nobilitavit. Subinde in piratas incidit, nihilo mitiora comitibus occisis passurus, nisi salientem de puppe petitumque telis diviniore vis texisset. Tandem delatus Treviros, speculam sibi in turris fastigio elegit, quam expugnare orcus aggressus, suas in Christianum Herculem hydras, & omne monstrorum genus nequidquam armavit. Stultius strategema fuit, cum perditae tenebriones, nescio quos, fatuos ignes radiosque tugurio ejus infunderent; sed ille fanaticam lucem oculis non admisit, solem suum mortuo sibi oriturum dictitans: daemones, elusis artibus suis, auxilium ab hominum malevolentia petunt, qui noxiam aquarum inundationem sceleribus ejus imputare ausi, convitiis saxisque in caput innocentis sunt grassati. Stationem tamen non ante deseruit, quam illum caeli Imperator evocaret an. M. XXXV. Corpus ejus examine prodigioso sudore immaduit. Quis arduam

2. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 349
arduam neget ad cælum viam, in qua et-
jam hi cursores, & quidem post mortem,
sudant. Ex Surio.

*Beatus, qui omni spererum hujus mundi
seipsum orbarvit, ac in solo Deo omnem spem
fixit atque locavit suam: sicut enim exe-
crandus est ille homo, qui spem suam posi-
tam habet in homine, ita omni laude dig-
nus, qui ex Deo totus pendet. S. Bas. Orat. 7.*

SS. MARCELLINUS & PETRUS
MM. 2. Iunii.

Nihil agis impietas; Christi servus et-
jam inter vincula liber est; insulta-
bat Arthemius PETRO compedibus o-
nerato, experiretur Dei sui vires: &
rumperet catenarum nexum, si tantum
in JESU nomine consideret. PETRUS
non id modò præstitit, sed Paulinam in-
super ejus filiam diaboli mancipium, ex-
pulso improbissimo tyranno, in liberta-
tem asservit, unaque Arthemio persuasit,
Deo antea subsannato, cum omnibus
carceris incolis, sacramentum dicere.
MARCELLINUS, qui eos Christiano ritu
abluerat, nudus vitri fragmentis imposi-
tus, non antè quàm ab Angelo jussus, ex
illo se lecto proripuit; & cælesti veste
excultus cum PETRO, quem idem Ange-
lus cippo exemerat, Christianorum se
coetui reddidit; quibus animandis cum
septem ipsos dies impendisset, pleno
tan-

IVNIVS

B. VND. GONZAGA. C. 21.

S. LVTGARDIS. V. 10.

2.
ar
jan
su

scip
fix
cra
tan
nu

SS

N
ba
ne
ru
in
no
sup
pu
ter
De
ca
M
ab
tus
ill
ex
lus
co
sep

2. Junii. VITÆ SANCTORUM. 349
arduam neget ad cælum viam, in qua et-
jam hi cursores, & quidem post mortem,
sudant. Ex Surio.

*Beatus, qui omni spererum hujus mundi
seipsum orbarvit, ac in solo Deo omnem spem
fixit atque locavit suam: sicut enim exe-
crandus est ille homo, qui spem suam posi-
tam habet in homine, ita omni laude dig-
nus, qui ex Deo totus pendet. S. Bas. Orat. 7.*

SS. MARCELLINUS & PETRUS
MM. 2. Junii.

Nihil agis impietas; Christi servus et-
jam inter vincula liber est; insulta-
bat Arthemius PETRO compedibus o-
nerato, experiretur Dei sui vires: &
rumperet catenarum nexum, si tantum
in JESU nomine consideret. PETRUS
non id modò præstitit, sed Paulinam in-
super ejus filiam diaboli mancipium, ex-
pulso improbissimo tyranno, in liberta-
tem asservit, unaque Arthemio persuasit,
Deo antea subsannato, cum omnibus
carceris incolis, sacramentum dicere.
MARCELLINUS, qui eos Christiano ritu
abluerat, nudus vitri fragmentis imposi-
tus, non antè quàm ab Angelo jussus, ex
illo se lecto proripuit; & cælesti veste
excultus cum PETRO, quem idem Ange-
lus cippo exemerat, Christianorum se
coetui reddidit; quibus animandis cum
septem ipsos dies impendisset, pleno
tan-

350 VITÆ SANCTORUM. 2. Iunii.
tandem agmine Arthemium cum uxore
& filia ad supplicium euntes comitatus
est. Ipsi denique in silva, cui Nigra cog-
nomentum fuit, inter senticeta, capite
plexi sunt. Nihilominus vel invito ty-
ranno, abscondi inter spinas lilia non
potuere, & sanctitatis odor rubentes
suo sanguine rosas prodidit. Lucilla &
Firmina castis illas manibus legerunt, &
in communi SS. Martyrum viridario col-
locarunt. Silvæ quoque nomen immuta-
tum est; pro Nigra, Candida posthac at-
diit. Esto & tu lilium inter orbis spinas,
& cæli candidatum te appellabo. *Ex Suv.*

*Parati simus semper irruentes vitiorum
cuneos ac firementes bestias de agro cordis
nostri ejicere, nullumque eis in ea, quæ ju-
ris nostri sunt, permittamus locum perversæ
dominationis habere: non videant nos
inimici nostri cedere, ne de nostris va-
leant recessibus exultare. S. Pet. Damian.
ferm. 75.*

S. NICOLAUS STAUROPHORUS.

2. Iunii.

ALtius in animum NICOLAUS ver-
ba Christi demisit, quàm nos passim
solemus. Vix enim illa audierat, quibus
ad fortiter ferendam Crucem mortales
extimulat, cum illicò melioris fortunæ,
si quisquam alius, sibi ipse faber crucem
ingentem paravit, & cum hac in annum
Christi

2. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 351
Christi M. LXXXVIII. in Italiam venit.
Ibi excalceatus, & pannis obfusus pue-
ros cogere; dux his ad templum esse;
solemnia, quibus misericordiam Numi-
nis provocamus, verba præire; ante so-
lis occasum nihil in victum admittere;
sed & tunc non nisi pane cibario famem,
& undâ sitim domare; à precibus inte-
reâ nunquam desistere; Crucem, quam
nos ultrò abjicimus, nunquam depone-
re. Visum est hoc genus vitæ loci Anti-
stitti primò insolens: sed re meliùs inspe-
ctâ, laudavit viri studium, & ad mensam
insuper suam perquam liberaliter invita-
vit. At NICOLAUS febris correptus,
ad signa sua prætextatum agmen convo-
cavit, moriensque, inter faustas appre-
cationes, Crucem illi suam testamento
legavit, magnam tam parvulis, & opu-
lentam oppidò, si æstimare norunt,
hæreditatem. *Ex Pet. de Natalib.*

*Auctor pietatis in Cruce pendens testa-
mentum condidit: Apostolis persecutio-
nem, Judæis corpus, Patri Spiritum,
Virgini Paranympum, Latroni Paradi-
sum, peccatori infernum, Christianis
Crucem commendavit. S. Ambros. serm.
de Pass.*

SS. PER-

SS. PERGENTINUS ET LAURENTI-
NUS MM. 3. Junii.

Non minùs sanctum quàm nobile par-
fratrum PERGENTINUM & LAU-
RENTINUM aspicias, quorum nomen
Aretini cives ad Tiburtium pietatis ho-
stem delaturi, hæc accusationis capita
habuere; ludum literarium eos quotidie
frequentare: rimari arcana Philosophiæ
Christianæ; & jam privatim exercere
magisterium ejusdem sectæ; id si publi-
cè audeant, neminem fore, quem non
eloquentiâ sint corrupturi. Tiburtius
propriâ confessione convictos, invio-
latos tamen abire passus est, tantò ne-
quior, quantò blandior. Nihil deinde
de more suo remittentes, cædi fustibus
jussit, plagisque obsaturatos inediâ ple-
cti. Tridui jejunio maceratis Angelus
mensam struxit de cælesti penu cellaque;
cujus delicias qui gustet, sentiat profe-
ctò, obsonare famem tanti fuisse. Allap-
sa simul cælo lux, & sponte laxatis car-
ceris foribus, Christianis cum Pergen-
tinâ sorore ad captivos via patuit: sed ii
cæli nectare ebriis fugam suadere aggressi
frustra fuerunt. Carnificum contra ad
mörtem eos evocantium suavissimæ vo-
ces visæ, quam priusquam oppeterent,
faxeam Jovis statuam ardore precum
suarum in modum ceræ coegerunt
liquef-

354 VITÆ SANCTORUM. 5. Junii.
desideriis, castarum mentium sponsum
virginitatis sibi voto devinxit. Id tamen
consilium parentes insaniam vocarunt,
& extorquere filio non verbis tantum,
sed verberibus etiam sunt conati: ut
neutris flecteretur, vox allapsa cælo fu-
gam adolescenti suavit, quam cum Ar-
meno Sacerdote in Picenum instituit;
ubi deinceps eo virtutum splendore vi-
xit, ut palam fecerit, æquum fuisse
eum stellatum nasci. Parentes diu per-
quisitum denique reperere, sed jam ine-
diâ squalidum, alioque, quem Roma
suspexerat, vultu. Ille tamen Deo ple-
nus factum iis suum non approbavit tan-
tum, sed ut imitarentur, induxit; quem
finem utinam omnia parentum cum fi-
liis certamina habeant, juvaret acies
committere, & cantare classicum. Ex
Phil. Ferr.

*Despiciendus à nobis hic mundus fue-
rat, etiamsi blandiretur, etiamsi rebus
prosperis demulceret animum. At postquam
tot flagellis premitur, tantâ adversitate
fatigatur, tot nobis quotidie dolores inge-
minat, quid nobis aliud, quàm ne diliga-
tur, clamat? S. Greg. 3. Dial. c. ult.*

S. BONIFACIUS E. M. 5. Junii.

BONIFACIO, & hoc, & Apostoli
nomen Germania peperit, cum Win-
fridus olim vocaretur, Monasticen
puer

puer amplexus est, multum aduersante patre, donec immisso divinitus morbo, pertinacia ejus est domita. Sacris initiatus Frisones Christianâ disciplinâ imbuendos, Pontificum deinde jussu, Germaniam universam excolendam suscepit; adolescentulis etiam in partem pii operis adscitis. In Boicâ S. Sturmionem, Treveris Gregorium sibi junxit XIV. annorum adolescentulum, cum Anagnosten in triclinio peritè agenti aures dedisset: capto enim egregiæ indolis experimento, unius congressûs suavitate ad sui eum imitationem attraxit, ut palàm dicitaret, suis se pedibus cum BONIFACIO orbem terrarum peragraturum, si equi copiam avari amici negassent. BONIFACII labores, & arduum LV. annorum à Sacerdotio ad martyrium usque actorum cursum quis explicet? in tanta sæpè necessarij victûs inopia, ut cælo com meatum ei submitti avium ministerio fuerit necesse. Frisonibus Christo nuper additis diem dixerat, quâ sacro Chrismate frontes inungeret: ii ex discipulis latrones facti, optimè de se meritum cum LI. sociis peremerunt. Irruenti in se barbaro. Evangelii codicem BONIFACIUS objecit, qui etsi discissus est, negant tamen ullam literulam eâ plagâ vitiatam. Omnia ipsius facta dictaque admiranda sunt; illud sæpè sæpius repetitum, nostra ætas multò veriùs

356 VITÆ SANCTORUM. 6. Junii.
quàm *Bonifaciana* audiat: olim Sacerdotes aureos cum ligneis calicibus fuisse; nunc aureos esse calices, sed ligneos Sacerdotes. *Ex vitâ apud Nicol. Serrar.*

Nemo in Ecclesiâ amplius nocet, quàm qui perversè agens nomen vel ordinem sanctitatis vel Sacerdotis habet; delinquentem namque hunc redarguere nemo presumit, & in exemplum culpa vehementer extenditur, quando pro reverentiâ ordinis peccator honoratur. S. Greg. in Pastoral.

S. NORBERTUS EP. 6. Junii.

NORBERTUS Dux ejus familiæ, quam Præmonstratensem indignant, summis aulæ Imperatoriæ honoribus perfunctus, cum mundo se abdicasset, suorum progressus atque incrementa ab ipso met *Christo* in cruce pendente est edoctus. Nocentissimam Tanchelini hæresin Antverpiæ tum grassantem, introductâ è suis coloniâ, jugulavit. Archiepiscopus post Parthenopoli, quia in corruptos civitatis mores liberè pro *Deo*, & dicebat, & agebat, multorum in se odia convertit, ut jam essent qui necem ipsi, fociis verò exilium minitarentur: sed eorum insidias semper cælum elusit; tamen si NORBERTUS, Serva orem æmulatus, obvius nonnunquam hostibus iverit. *Mariam* cultui se suos-

7. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 357

suosque æternum devovit; unde è *Virgini* manu vestem candidam (quã mores suos tota hæc familia etiamnum monstrat,) ab Augustino verò Leges aureis literis exaratas accepisse memoratur. Ita candidatus cum cælum diu ambivisset, anno demũ CXXXIV. supra M. obtinuit, & in victoriæ signum olivam manu præferre visus est. Nonnemo eundem sub lillii imagine transportari in cælum conspexit. An non gratulari sibi terra tunc potuit, cum flores habuit, quos in sua rosaria transferre Superi amabant? Sed & nunc tales daret, si non ungue infesto invidus cælo heu! mundus præriperet. *Ex Suvio.*

Bona mors iusti propter requiem, melior propter novitatem, optima propter securitatem. E contra mors peccatorum pessima: mala in mundi omissione, pejor in carnis separatione, pessima in vermis ignisque contritione. S. Bern. in Epist.

S. ROBERTUS ABB. 7. Iunii.

ROBERTUM alterum D. Bernardi oculum imitandum proponimus, eã frugalitate virum, ut heluari sibi videretur, si ipsis Paschalibus avenaceum panem bytyrò adipatum gustasset. Genium ergo suum defraudans, intactum pauperibus remisit. Sed debebatur cælo tam delicatum Apophoretum, tantaque virtute conditum. Angelus sub centonibus latitans eo donatus est, argumentis aliis pluribus,

Z 3

ribus,

358 VITÆ SANCTORUM. 7. Iunii.
ribus, & illo maximè agnitus, quòd dif-
cum invisus omnibus in mensam retulit,
& paulò post, quasi vicem relatus, læto
ROBERTUM nuncio beavit, nomina
discipulorum ejus albo cali inserta esse,
duos duntaxat eâ felicitate exidisse; ex
quibus alterum credibile est eum ipsum
fuisse, quem è medio orantium cœtu dæ-
monis furcâ abstractum, auferri ab eo
sportâ aspexit spoliū orco. Aliàs globo
juvenum immixtum Cacodæmonem &
singulorū auribus sua venena infusuran-
tem à magni sceleris apparatu abduxit,
fatentem postea certum sibi fuisse, nup-
tiales ludos jurgiis, & multâ cæde finire,
nisi à ROBERTO esset interpellatus. Sed
annum M. D. LIX. mortuum Godricus
familiaris ejus ignei globi specie à tribus
Angelis inferri calo vidit, allatrantibus
pone stygiis larvis. Plusquam caninâ im-
pudentiâ, utique si talis prædæ spem ne-
que illo rerum articulo deposuerunt. No-
bis quid fiet, qui nunc his beluis colludi-
mus, & neque fuscinam satis, neque spor-
tam prædatoriam timemus? Ex Surio.

*Cogitatio omnis secularis & carnalis
tempore orationis abscedat, nec quidquam
animus, quàm id solum cogitet, quod pre-
catur. Claudatur contra adversarium pe-
tens, & soli Deo patens nec ad se hostem
Dei tempore orationis patiatur accedere.*
S. Cyprian. de orat. Dom.

S. VIC.

S. VICTORINUS CONF. 8. Iunii.

RECÈ olim pronunciatum est, utcumque rara sit inter homines innocentia, plures esse, qui ab eâ nunquam diverterint, quàm qui seridò reverterint. His tamen tam paucis VICTORINUM accenseas licet magnum poenitentiaë miraculum. Romæ natus cum Severino fratre Camerinum discesserat, tutissimum vitæ genus, vitato omni humano confortio, aggressus: sed quod mihi asylum dabis, quod non dæmonis improbitas perrumpat? Is vultum habitumque feminae mentitus nocte intempestâ VICTORINI tugurium auresq̃ue lamentis opplevit, dignaretur tecto ultima pericula metuentem, neque prædam se feris objiceret. Peccaturus in humanitatem sibi VICTORINUS videbatur, si ad has preces obsurduisset. Recepit ergo dæmonem hospitio, sed sub larva tam bella latentem, ut ille hominum osor hujus amore captus sit. Conflagrantem facibus fœdæ cupiditatis personata lena deseruit, intellexitque miserrimus amator, qualis illecebra Deum sibi mentemque eripuisset. Jus deinde sibimet dixit, immissaque intra diffissæ arboris rimas manu, revulsis cuneis, arctè iterum coëunte trunco inusitato cippo miserabilis se captivus induit; stetitque sic affixus

360 VITÆ SANCTORUM. 8. Junii.
triennium integrum; Dominicis duntaxat
diebus panem & aquam è Severini ma-
nibus libare solitus; cùm demum jubente
Camerinensi Episcopo, emortuam ab
inaudito carcere manum, utique conci-
liato Numine, recepit. Audite peccato-
tes. VICTORINUS momentum unum
trienni supplicio vindicavit; nos ævo
continuo peccamus, & vix momento re-
suscipimus. *Ex Phil. Ferrar.*

*Inanis est penitentia, quam sequens cul-
pa coinquinat: nihil profunt lamenta, si
replacentur peccata. Nihil valet de malis
veniam postulare & mala de novo iterare.*
S. August. in soliloq.

S. MEDARDUS EP. 8. Junii.

Nolit fortasse à Gildardo gemello suo
se jungi MEDARDUS, cum quo
ita communia habuit omnia, ut eodem
die ambonari, ambo denati, ambo sa-
cris infulis induti sint: leges tamen hic
seorsim de MEDARDI pueritiâ paucula,
de Gildardo paria cogitabis. In splendi-
das opes natus unicum earum usum nove-
rat, liberalitatem. Prætextam suam cæco
largitus, ad matrem propè nudus recur-
rit, gestiens quòd tantillâ veste Christum
induisset. Equorum custodiam cum ultrò
sibi depoposcisset, unius abducendi co-
piam egedo viatori fecit; cujus jacturam
cùm pater acerbè ferret, gregem recen-
sen-

8. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 361
sentibus numerus nullo capite imminutus apparuit. Ipse nihilominus pietatis suæ fructum præsentem tulit, aquilæ alis à pluviarum injuriâ defensus. De agrorum limitibus exarsêrat inter vicinos certamen, spectabatque res ad arma, nî puer litem finisset. Saxum enim medio repertum campo pede contigit, suumque velut in molli cerâ vestigium impressit, eoque prodigio limitem vel ostendit, vel fecit. Eleutherio contubernali suo de mitrâ olim indipiscendâ oraculum dedit, cui postea vates ipse successit. Defuncto cælum faces funebres suppeditavit. Clotharius Rex Sandapilæ succollavit. Cùm tumulto inferretur, cælum diduci pandique visum, nempe ut melior MEDARDI pars eò cum triumpho inveheretur, geminæ columbæ itineris duces futuræ obviâ profectæ sunt: quibus tertia, quæ de Sanctiore egressa est, sese junxit. Has alas animæ simplicitas & modestia affixerunt: nos in Pavoninis superbimus. *Ex Surio.*

Felix promissio, ut postmodum in divino liberetur examine, qui nunc subvenit egentibus in mœrore. Gloriosè mercatur, qui pro misericordia, quam pro pauperibus exhibet, totius Christianitatis continuam orationem promeretur. S. Pet. Dam. Opusc. 9. de Eleem.

SS. PRIMUS & FELICIANUS.

MM. 9. Iunii.

P R I M U S & F E L I C I A N U S cum Iove & Hercule falsis Diis, Diocletiano & Maximiano crudelissimis Imperatoribus decertarunt, solâ adversus illos pietate, adversus hos patientiâ armati: cujus ut insignia documenta darent, Angelorum beneficio viam sibi ad fugam aperientium noluerunt uti. Bellaria tamen, quæ acerrimè verberatis allata cælo sunt, libarunt, ne viribus succumbentibus, levioribus, quam vellent, suppliciis defungerentur. F E L I C I A N U S octogenario major castus, & suffixas unguibus subulas vultu immoto tulit: mentiente nihilominus, ut P R I M O fucus fieret, Præside, Felicianum tormentis cessisse: stultâ impudentiâ: cum Angeli nihil eorum, quæ acta fuerant, Primum ignorare paterentur. Ergo is quoque faces ardentes suo sanguine extinxit: liquatum plumbum (tanta erat patiendi sitis) velut fontanam bibit. Leones & ursi cum illis compositi nec animorum, nec corporum vim imminuerunt. Etiam securi cæcos muscæ canesque non ausi sunt contingere; tanta est virtutis etiam apud animantes æstimatio. Utinam homines, qui soli tanti capaces boni sunt, & præmia noverunt, suis hæc animum decora mome-
tis

9. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 363
tis expendere ! Sed eheu ! quàm vili
venditur innocenti ? *Ex Surio.*

*In hâc vitâ virtus non est, nisi dilige-
re quod diligendum est : id eligere pruden-
tia est : nullis inde averti molestiis, forti-
tudo est : nullis illecebris, temperantia est ;
nullâ superbâ, justitia est. S. Aug. Epist.
ad Maced.*

S. SYLVESTER CONF. 9. Iunii.

Ventura (namque hoc primùm **S Y L-
V E S T R O** nomen erat) quo tempo-
re Florentia à B. Jordanis ore tota pen-
debat, fulloniam illic exercuit, ipse etiam
candidissimæ mentis. Quare faciliè lo-
cum in hoc Jordanis verba invenerunt.
Sed rectius illi eodem tempore visus in
cruce Christus concionatus est, plagis
suis semper ad misericordiam conci-
tandam facundis. Certè semel illi visus
cælestis Agnus nunquam postea mente
excidit, sed velut semper eadem spe-
ctacula expeteret, illa crebrò inter lacry-
mas, & singultus verba jaculari ad cælos
auditus est : *Ad te levavi oculos meos, qui
habitas in cælis.* Ad quæ verba mirabatur
ille, non ad instar ceræ liquefcere ho-
minum corda. Hæc itaque eremiticam
vitam persuasere viro, mutato Venturæ
in Vincentii tunc nomine. Insidiantem
castitati suæ amorem cum sentiret, urti-
cis tergum suum armavit ; ecce fugit
ille,

364 VITÆ SANCTORUM. 10. Junii.
ille, & dum flagra timuit, puerum scilicet
se probavit esse. Sub hæc, ut tutior inter
plures Deo militaret, Camaldulensium
coetui se junxit, & SYLVESTER deinceps
dictus, culinam primò, tum triclinium
curavit, utrumque magno modestiæ, &
obedientiæ exemplo. Orationis intereà
perquàm studiosus, eam imbibit sapien-
tiam, ut jam Fullonem nostrum velut A-
pollinem doctissimi quique fidei Docto-
res adirent. Sub extremum morbum ite-
rum Christum aspectabilem habuit. Et
cur non oculos SYLVESTRO ille clau-
deret, ad quem semper illi levavit oculos?
Ex Chron. Camaldul.

*Tibi quondam abjecto, tibi extruso à Pa-
radisi sedibus, tibi in pulverem & cinerem
dissoluto potestas data est, ut de longinquo
ad tuum revertarit auctorem, libertus effi-
ciaris ex servo, de extraneo provelharis in
filium. S. Leo serm. 2. de Nat.*

S. MARGARITA REGINA. 10. Junii.

CApe has è *Margarita* Scotorum Re-
ginæ muliebri mundo gemmas, nulli
sexui, nulli ætati indecores. Malcolino
Regi nupta, omniumque titulorum par-
ticeps, nullum cupidius, quàm matris
pauperum affectavit, meruitque non in
suo tantum regno, quod liberalitatem
ejus non cepit; quemadmodum neq; dies
in pietatis opera ei suffecit, singulis nocti-
bus

10. Junii. VITÆ SANCTORUM. 365
bus Matutinum, quem vocant cursum de
SS. Triade, tum de Cruce, denique de
Virgine Deiparâ absolvit. Annexuit his
votivas pro mortuis preces, & Davidis
Odaria: quid post hoc pensum somno re-
lictum est? quem tamen ne tum quidem
admisit, priusquàm sex pauperum pedes
abluisset. Diem sic auspicata est. Novem
infantulos, quos à suis neglectos matri-
bus educabat pro suis, nutricularum oc-
cupato officio, pascebat cibos ori inge-
rens, & quidem genibus nixa, ut reveren-
tius haberi non possent, si vel cælo lapsi
fuissent. Trecentis aliis, sed adultioribus,
partito cum rege ministerio, cibum infe-
rebat. Tum repetitæ preces utique pene-
traturæ cælum, cum tot pauperum appre-
cationibus sublevarentur. Iidem publicè
prodeuntem stipabant catervatim, vile
satellitium; sed ad Superos profecturæ
percommodum. In cuius itineris procin-
ctu cum semper stetisset, edocta tandem
divinitus est, quando migrandum esset.
Mortua toto vultu erubuit. Sensisse plau-
sus diceres, quibus tam rara virtus in cæ-
lo accepta est. *Ex Surio.*

Septem horarum Canonicarum officia, quasi septem baptismatum lavacra in Ecclesia sunt gremio constituta; ut septem offensionum maculas, quas ex quotidiana vita hujus conversatione contrahimus, totidem orationis quotidiana fluentis expiare conemur. S. P. Dam. op. 10.

SS. BA-

SS. BASILIDES & SOCII
MM. 10. Iunii.

Offenduntur delicati, cùm viam iis
 regiam, quæ ad cælum ducit, stra-
 tam crucibus ostendimus; cùm per ve-
 preta, quæ Christus calcavit, per cru-
 enta Martyrum sanguine vestigia duci-
 mus insuetos laborum; monstrabimus
 ergo nauseabundis compendium, quo
 BASILIDES, TRIPUS & MANDALES ex-
 tra ordinem ad cælum sunt perducti. BA-
 SILIDES operam suam Platoni viro pri-
 mario, sed impiæ superstitioni dedito
 locabat, studiosè argumenta omnia ce-
 lans, ex quibus agnosci Christianus pos-
 set. Non placebat Christo, quòd tam
 doctè uteretur foro, & tempori peri-
 tus quàm conscientiæ velificaretur, ad-
 versus præceptum suum duobus domi-
 nis emancipatus. BASILIDES nihil
 moratus, Platonem deserit, & cum so-
 ciis rectà ad littus profectus, in navem
 incidit, quâ instructiorem nulla unquam
 aqua tulit. Christus ad clavum sedebat,
 Angeli remigum officium occupabant,
 nimis profectò familiariter officiosi.
 Quid metuerent felicissimi vectores?
 Syrtésne? an ventos? an fluctus? equi-
 dem credam optasse omnia pontum esse,
 & deesse littora ponto: nam certè in
 portu denique trepidare cœperunt, ad-
 versâ

10. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 367
versâ de Aureliani sãvitie famâ perculsi.
Ausi ergo rogare Christum sunt, liceret
sibi siccâ morte, & incruentâ defungi.
Datum id quoque, placitâ compositos
quiete Angelorum manus cælo intule-
runt. Nihil audies suavius: & tamen fron-
tem contraxisti, cùm his quoque nega-
tum audires duobus dominis servire. *Ex*
Mombrit. & P. de Natal.

Esto humilis, & pacificus & erit tecum
Jesus: sis devotus & quietus, & manebit
tecum Jesus. Potes cito fugare Jesum &
gratiam ejus perdere, si volueris ad exte-
riora declinare: & si illum effugeris &
perdideris, ad quem fugies, & quem tunc
quæres amicum? Thom. à Kemp. l. 2. c. 8.

S. OLIVA VIRG. MART. 10. Iunii.

Nobilis virgõ fuit OLIVA. Id si cu-
nis avitis non crederem, monilibus
crederem, vinculis inquam, quæ anno
ætatis tertio decimo pro Christo gesta-
vit, multùm hoc muliebri mundo, &
quantùm nulla alia virgo, superba. At
mors, sive ætati hoc, sive generis splen-
dori dabat, noluit tam pulchram OLIV-
VAM immaturo fato decerpere. Tyran-
nus tamen ex oculis patriæ (Panormum
erat) in exilium transtulit. Nihil minus in
hoc florere visa OLIVA. quid? quòd cæco
eidemque pedibus capto cum luce Chri-
stum ostendit, & ad partes Christa-
norum

368 VITÆ SANCTORUM. 10. Iunii.
norum docuit ambulare ; cum alius in-
tereâ, quod fidem nollet aspicere, oculos
amitteret. Hos tamen etiam resipiscenti
restituit, & utrumque ad martyrii cursum
præmisit, cum ipsa ad eandem gloriam
feriùs, & ingentibus triumphis grassaretur.
Etenim flagris cæsa in silvas est relegata.
Gratulata sunt scilicet sibi hæc de
OLIVA, sub cuius umbrâ etiam effera ani-
malia mansuescere, & cum virgine inno-
xiâ totum septennium agere visa. Intereâ
homines in feras migrarunt. Nobilis
enim juvenus dum feras captat, visâ vir-
gine in retia Veneris se induit. At virgo,
An, ait, dubitatis parcere virginitati ho-
mines, cui vim inferre bestia verentur?
aut, qui contra feras me defendit, Deum
pugnaturum pro me in feros homines, du-
bitatis? Dixit, & nassis expeditos tur-
pibus, mox martyres cælo transmisit.
Ipsa etiam superatis denuò flagris & e-
quuleo: oleoque ab igne bulliente trium-
phans secuta, gladio secandam cervicem,
caput coronandum cælo dedit. Nunquam
pulchrius laurus OLIVÆ se junxit. *Ex*
Ferrario.

Nec cedendum nec recedendum, etiamsi
gravis tentationum fervor utriusque homi-
nis statum afflixerit: eligamus potius ar-
dere, quam cedere. S. Bern. serm. 3. de
Vig. Nativ.

S. BAR-

S. BARNABAS APOST. II. Junii.

HAbuit BARNABAS patriam Cyprum; magistrum in lege Iudaica Gamalilem; in Christianâ ipsum Christum. Apud hunc virtus illum in collegium discipulorum LXXII. adlegit; & melior deinde fortuna orbem perambulanti Paulo aliquamdiu comitem addidit. Lystris postquam Paulus claudum in pedes erexit, urbs utrumque velut cælo delapsa Numina excepit; jamque aras, & victimas, & geniales coronas paravit, in Paulo Mercurium, in BARNABA Iovem venerata. Et profectò, etsi, ut par erat, divinum honorem longè illi repudiarent, officio tamen tunc melioris Mercurii functi sunt, *Deumque* civibus nuntiarunt. Supervenientes quoque Iudæi plausum lapidibus excitarunt, & his tantum non sepultum Paulum, facilè hominem, non *Deum* esse probarunt. BARNABAS etiam Salaminæ à Iudæis multis tormentis exercitus, saxi ultimò obrutus, & in ignem coniectus est. Sed ex hoc etiam rogo suum cælo Phœnicem vidisses prodire, integro etiam corpusculo, quod D. Marcus terrâ composuit. Multo post, cùm in sedem Antiochenam invasisset nescio quis hæresi p. stilentî afflatus, vigilavit pro re Catholicâ etiam mortuus BARNABAS, & Anthimo Salaminæ

A a

370 VITÆ SANCTORUM. 12. Iunii.
minæ Episcopo tertium visus monuit, uti
communis causæ patrocinium Constan-
tinopoli apud Imp. susciperet; simul et-
iam indicavit, quo loco ossa sua, & unâ
volumen, in quo D. Matthæi Evange-
lium exaraverat (nobilissima cimelia)
reperiret. Et verò utrumque in honore
habuit Zeno Imp. & corpus templo au-
gusto honoravit, volumen verò auro in-
clusit, rectè gemmam esse ratus. Ex act.
Apost. Baron. & Lipp.

*Agnosce dignitatem tuam, & divina
consors factus naturæ, noli in veterem vili-
tatem degeneri conversatione redire: me-
mento cuius capitis & corporis sis mem-
brum, & quia erutus de potestate tenebra-
rum translatus es in Dei regnum & lumen.*
S. Leo. serm. de Nat. Dom.

S. ONUPHRIUS CONF. 12. Iunii.

ONUPHRIUM toto hirsutum corpore,
& rara humani cultûs retinentem
vestigia, poterat sanè silvarum mon-
stris, & Satyrorum generi accensere
Paphnutius, si in externâ specie substi-
tisset. At ubi congressus vitæ genus mo-
resq̄ didicit, dubitavit hominè mne po-
tius an Angelum diceret. In Thebanâ
regione monachum indutus, cùm de A-
nachoretis fando accepisset, egressus in
loca sola Angelum viæ comitem habuit.
Nactus deinde novi instituti magistrum,
in

in tugurium palmâ inumbratum deduc-
tus est. Inde illi cibus, menstruo pro-
ventu; panem & aquam Angelus affe-
rebat quotidianus minister. Octavo
quoque die, ut delicatius vesceretur, is
quoque, quem propriè Angelorum pa-
nem appellamus, majore pompâ, & de-
bitâ Numini est advectus. Et potuit
credo O N U P H R I U S hâc Cælitum a-
micitiâ beatus hominum oblivisci: certè
septuaginta totos annos mortalem non
vidit, donec, quem nominavi, Paphnu-
tius Dei jussu moriturum invisit, ut è
silvarum latebris tam rara virtus eo præ-
cone protraheretur in lucem. Mortuo
Angeli cecinere lessum: palma & casa
quasi desiderio viri, & alium quemcum-
que dominum indignantes procubue-
runt. Quid ad hæc nostra juvenus, mo-
ribus juxtâ capillisque luxuriantibus in
Nabuchodonosorem citius, quàm O-
N U P H R I U M degeneratura? *Ex vit. PP.*

*Comas aut vestes supervacuas curare,
vel infeliciū est, vel injustorum. Nana-
quid est talibus expectandum aut suspican-
dum, nisi ut lascivus ille ornatus feminas
præteremtes invitet, aut alienis matrimo-
niis insidietur? S. Bas. de Leg. lib.
Gene.*

CETHEUM in cunis, in tumulo PEREGRINUM dixere. Aternensium Pontifex fuit, cum e Longobardis in urbe tyrannidem Alais & Umblo obtinerent. Horum ille savitiem detestatus, Romam ad commune orbis asylon D. Greg. Pont. Max. transfugit. Sed populus Aternensis PEREGRINUM jure optimo jam olim suum repetiit, & verò judice Gregorio etiam obtinuit. Interea cum nec ista regna socium ferrent, tyranni duo armis inter se collisi sunt, & Alais in suam praesidium, sed exitium urbis tertium hostem Vitalianum Comitem introduxit. Tunc verò, auctore *Cetheo*, cives arma capiunt victumque Alaim, & victum Umbloni tradunt. Mox tamen adest *Cetheus*, & vitam capto orat. Sed quæ alteri prodesse studuit, sibi etiam nocuit misericordia. Umblo Alais factioni *Cetheum* favere credidit. Quare utrumque ad gladium damnat. Cæso Alai cum carnifex Pontifici instaret, omnes ad officium vires amisit; at non consilia tyrannus. Ex ponte in Aternum. Fluvium jubet præcipitari. Enatanti saxum jubet appendi ingens, iterumque mergi. Sed vel mortui virtus supra aquas se extulit, docuitque etiam saxa natare. Tumulum deinde primum ignoto Arriamen-

nenses dederunt, unaque P E R E G R I N I nomen. Illum facibus suis celum nobilitavit; quod ipsum miraculum testis, & ipse miraculosus (cæcus) vidit. Ex Ferrar.

Si aeterni Patris inhabitare domum, si rei caelestis parricidii teneri nolumus, terris invidia excludamus insidias: invidiam armorum caelestium viribus comprimamus: quia sicut nos Deo jungit charitas, sic à Deo invidia se jungit. S. Chrysol. serm. 4.

S. ANTONIUS DE P A D U A C.

13. Iunii.

ANTONIUS, quem vulgò Patavinum dicunt, S. Francisci discipulus, suis ad concionem verbis à flagitiosâ vitâ quam plurimos revocavit. Eam ob rem cum oculi dolerent inferno hosti, decumbentis in lectulum spiritum elidere faucibus interceptis aggressus est: sed ille unico *Mariæ* nomine simul viam loquelæ fecit, simul insidiatorem in fugam dedit. Hæreticum, qui sacræ Eucharistiæ cultum negaverat, ad sanio rem mentem & ipsum reduxit. Cum enim mulus impii à negato aliquàm multis diebus, sed præbito demùm lautè pabulo, ad ANTONIUM vocatus accurrisset, sanctiusque epulum pronus in pedes adorasset, sapere à jumento suo etiam dominus didicit. Pro concione

A a 3

fune-

374 VITÆ SANCTORUM. 14. Iunii.
funebri lucrionis cuiusdam, palam edi-
xit, illum æternis inferorum flammis
addictum esse, ejusque adeò rei indicium
fore cor illius non pectore, sed arcâ cum
nummis suis clausum. Præter alia multa,
quæ fecit admiratione dignissima, pue-
rum demortuum vitæ reddidit, quo is
parentem ANTONII de homicidio accu-
satum innocentem absolveret. Supre-
mum ægotantem CHRISTUS invisit,
obitum verò ejus per urbem fando infan-
tes vulgarunt, quò minori eloquio, hoc
majore virtutis præconio. Ex Surio.

*Toto mentis affectu beatissimæ Virginis
nos intercessionibus committamus, ejus pa-
trocinia omni nisi imploremus; ut dum sup-
plici obsequio eam frequentamus in terris,
ipsa nos sedulâ prece commendare dignetur
in calis. S. Aug. in F. Ass. B. V. hom. 3.*

S. HELISEUS PROPHETA.

14. Iunii.

Profuerit juventuti HELISEI Cir-
censes lados spectare; redeat inde
modestior, & reverentior canæ ætatis.
Bethelensis pueritiæ grex calvitium san-
cti senis vernaculis jocis proscindebat.
Eam dicacitatem ursi duo, quadragenis
binis è toto numero conceptis, casti-
garunt: ne ferulas tantum, sed & feras
puerilis lascivia sibi metuendas existi-
met. Cætera illius viri prodigia quis me-
mo-

moret? aquarum cursum stitit, amarorem correxerit, oleum auxit, lepram dederit, infœcundis conjugibus prolem dedit, orbis reddidit; gentisuz insignes victorias, eidem fame laboranti gratuitam annonam præbuit. Illud aternâ memoriâ dignum, & identidem parum fidentibus Deo suggerendum. Obsessus à Syris, jamque pro desperato à familiari servulo defletus, paventum hoc promisso erexit: *Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quam cum illis.* Trepidanti nihilominus oculos prece aperuit, & diffusa toto monte auxilia ignitasque acies ostentavit. Hostibus vicissim suis offusâ oculis animusque caligine, torpentibus ducem se obtulit, eoque deduxit, unde si jure in eos agere libuisset, pedem nunquam erant relaturi. Hoc tu robur animi pallio Eliæ imputabis. rectè: sed cur times, qui in baptismo Iesum Christum induisti? *Ex 4. Regum.*

Sit in gestu tuo gravitas, in incessu honestas: nihil dedecoris, nihil lascivie, nihil petulantie, nihil insolentie, nihil levitatis in te appareat: animus enim in corporis gestu apparet: & species corporis simulacrum est mentis, figuraque probitatis. Isid. l. 2. Soliloq.

Liberalius calum Romam etiam pueris triumphum non negat. Certè **VITUS** adolescentulus duodecim annos natus plures jam tyrannos, eosque inter parentem triumphavit. Flagra enim primò Christianam fortitudine concocit, & poterant videri aërem verberasse, non **VITUM** tortores, nisi & his, & unà Valeriano Proconsuli manus dirigisset. Restituit tamen hanc martyr tyranno, ne quem vinceret, deesset. Hinc aula est inclusus à mulierculis, & ceteris illecebris instructa, quò blandiore, hoc periculosiore scilicet carcere. Sed praeliantì Calites adfuere tantà luce coruscanti, ut lucem curiosi parentis oculis eriperent. Et hos tamen, quò filium sapius victorem vel invitum videret, ingrato reddidit; ipse, atrociora parre supplicia meditante, Angelo remige usus, in alias terras trajecit. Decrevit nimirum cali, ut Romam etiam triumpharet hæc virtus. Huc itaque evocatus, è Diocletiani filio malum hospitem orcum pepulit; sed stipendia tulit vincula. Ad bestias deinde damnatus, etiam has citius cicures, quam tyrannum reddidit. In ollas porrò injectus, igne ac pice timendas præthermis suis has Diocletiano laudavit. Ad extremum ex equuleo à
genio

15. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 377
genio tutelari ad ripas Silari asportatus,
placide inter umbras arboris animam
victicem cælo transmisit, puer, si annos;
senex, si triumphos numeremus. *Ex Su-
vio.*

*Neganda sunt terrena omnia, ut melio-
ribus abundemus, & contemptu uniuerso-
rum Christus sequendus est, & spiritua-
lium Æternitas terrenorum est damno com-
paranda. S. Hilarius in Evang.*

S. LANDELINUS CONF. 15. Iunii.

IN latrones incidisti, quisquis è bono-
rum sodalitia in malorum conturber-
nium transisti. Hoc adè LANDELINO
crede. Hic è prima Gallorum nobilita-
te, & à puero inter literarum & pieta-
tis studia educatus, dum aures vocanti
DEO claudit, aperit avocantibus; dum
amicis esse amicus ad aram studet, penè
ad inferos fuit. Certè quam inter religio-
sorum hominum cohortes militare co-
gnati noluerunt, inter publicos prædo-
num manipulos mereri viderunt. I nunc
sanguis, & aspergi maculam generis
splendori querere, cum in DEI seruitium
abeunti tui; at tu adolescentia audi,
quantum custodi Angelo debeas! Diri-
piendis cuiusdam ædibus nox erat dicta
à LANDELINO. Sed fortior mors LANDE-
LINI familiam prior diripuit, socium
subitò auferendo, quem in paucis ille

Aa 5

cha-

378 VITÆ SANCTORUM. 16. Iunii.
charum habebat. Ob id tristiori in som-
nis bonus genius astitit, & malum so-
cium à peioribus geniis ad inferorum
flamas abripi monstrans, *Heus*, aje-
bat, *an & nunc socius huic eris?* Enim-
verò non placuit jam Theseum esse, Piri-
thoo ad orcum abeunte. Damnat proin-
de vitam pristinam, ter supplex ad DD.
Apostolorum it limina, & post extracta
compluria cœnobia, & *Magna Matri*
templum, post edita miracula, sub an-
num DC. L. cilicio, & cineri incubans,
sanctè emoritur. Ubi tunc socii olim
peccantis? crede iterum *Landelino*, quis-
quis cum pluribus peccas, aut solus fle-
bis, aut serò flebis. *Ex Surio.*

*Melius est habere malorum odium, quàm
consortium: sicut bona multa habet com-
munis vita Sanctorum; sic plurima mala
societas affert malorum.* Isidor. lib. 2.
soliloq.

& BENNO EPISC. 16. Iunii.

BENNO ex illustri Saxonum sanguine
monachus, ex monacho Misnensium
Pontifex, Slavos sub Christi jugum egit.
Captus bello Saxonico ab Henrico IV.
Imp. & libertati restitutus, Romam a-
biit, pars magna illic Concilii futurus:
inde redux templi sui claves, quas in
Albim, cum iter ingrederetur, abjece-
rat, in pisce recepit: pedo aquam è ter-
rà,

16. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 379
râ, precibus ex aquâ vinum dedit; sibi
per undas viam stravit: manibus Cæli-
tum non semel ad suos per magna itine-
rum spatia compendio est transportatus.
Misniæ Marchionem, quo die alapam
ab eo acceperat, hoc eodem, anno ver-
tente, moriturum dixit, & vatem fuisse
mors minimè mendax ostendit. Claruit
innumeris semper miraculis, tum præ-
cipuè, postquam Monachium Bojorum
caput translatus est. Ibi ille pugnantem
in se populi pietatem beneficiis quotidia-
nis certat vincere, certamine hoc etiam
jucundiore, quòd clientes vel victi
triumphant. *Ex Hieron. Emsero.*

*Cogita peregrinationis tuæ miseriam,
cogita vitæ humanæ pericula, cogita fra-
gilitatem propriam; & ejusmodi cogitatio-
ne, si perseveraris, parum senties quic-
quid foris videtur molestum. S. Bern.
serm. de om. SS.*

S. TYCHO EPISC. 16. Iunii.

Damus Euclionibus mancipiis pecu-
niæ rei augendæ magistrum docto-
remque gratissimæ artis, qua granaria
frumento stipentur, numulque in arcâ
crescat. TYCHO IS est, ætate puer, sed
cano sensu; avari parentis filius, multò
tamen peritior pecuniariæ venationis,
quod vel hinc intelligas. Pater oneratum
panibus in forum miserat. Puer indig-
digna-

380 VITÆ SANCTORUM. 16. *Iunii.*
dignatus unciarum quantum iis venditis
rediturum, è merce stipem facit, eam-
que in obvios pauperes effundit. Patri
as reposcenti artificium suum aperit;
panes apud Christum in foenore positos,
& quidem centuplicato, eam in rem se
syngrapham accepisse. Pater nulli rei
præterquam oculis suis crediturus, pue-
rilis fidei experimentum in horreis qua-
sivit: & ecce tibi quæ pridie vacuefecer-
at, importatum divinitus frumentum
agrè ceperunt. Eâdem facilitate cellas
replevit. Aridum vitis surculum & pri-
dem exsuccum humi depansit, neque
vitam illi modò, & germinandi vim,
sed perpetui etiam gloriam miraculi con-
tulit. Unus enim ille palmes, quo die
anniversaria TYCHONIS memoria
peragitur, sub initium rei divinæ viven-
tes uvæ ostentabat, quæ ante sacrifi-
cium finitum ad maturitatem percoque-
rentur, præcocem suo satori vindemiam
præbituræ. Quid ad hæc avari? In scho-
lâ Pluri negant recepta esse paradoxa
Christi. *Ex Menæis.*

*Quid vereris fluxum & fragile bonum
facere sempiternum? aut thesauros tuos
custodi Deo credere? ubi non furem prædo-
nemque timeas, non rubiginem, non tyran-
num? qui apud Deum dives est, pauper
esse nunquam potest. Lactant. in Epit.
Instit. c. 12.*

SS. QUI-

SS. QUIRICUS & JULITTA MM.

16. Iunii.

Datur optio; exempla Christianâ fortitudinis a trienni puero, an feminâ malis petere: hujus sexûs, illius ætas convitium facient ignaviæ tuæ, & detrectas vel desperas sequi hos duces; & audies sanè quod olim Augustinus: *An non quod iste & ista?* Exercebat Tarfi quæstionem de Christianis Alexander. **JULITTA QUIRICUM** filiolum ultrò ad tribunal non duxit, sed tulit, puto ne unicum Abrahæ in hanc rem facinus ostendi generi humano posset. Alexander in disparem prædam non eodem affectu grassatus, matrem atrocissimè, filium blandissimè excepit, haud scias in leoninâ an vulpinâ pelle nequior. Certè **QUIRICUS** illius receptus sinu, appetitus osculis, inescatus promissis, nullum, neque plorandi, neque quiritandi finem fecit; cùm **JULITTA** contrà pendens in equuleo, & taureis conscissa, gemitum nullum ederet, ut propriâ amborum confessione constaret, utrius conditio esset iniquior. Consumptis lacrymis, imbellia etiam arma expeditit triennis heros, & nuper natos dentes tenerosque ungues strinxit in adulatorem suum, luctando effecturus, ne mitior in se, quàm in matrem esset. Et potitus est

voto

382 VITÆ SANCTORUM. 16. Iunii.
voto suo; Alexander ad tribunalis gradus
victori animam elisit. Quid mater? nun-
quam latiore vultu suum pignus aspexit,
idemque beneficium poposcit, ut quam
citissime eum assequeretur. Impetra-
vit: laniata unguis, perfusa pice cervi-
cem securi subdidit: sed quantumque
properaret, filius cælum subeunti jam
coronatus occurrit. *Ex Srr.*

*Non solum effusio sanguinis in confes-
sione reputatur, sed devota quoque mentis
servitus immaculata quotidianum Marty-
rium est. Illa corona de rosis & violis ple-
ctitur, ista de liliis. S. Hieron. in Epi-
taph. Paulæ.*

S. LUDGARDIS VIRG. 16. Iunii.

Nulla pulchrior virginitate est virtus,
quæ Deum etiam hominis facit ri-
valem. Ambierant LUDGARDUS tha-
lamum complures, nec ignobiles terræ
filii, & ex his familiarius uni fortè lo-
quebatur, cum ei sanctior sponsus *Chri-
stus* pectus suum, & in pectore cor sau-
cium ostendit, & extra non nihil dein-
ceps iussit quærere. Inde videlicet hu-
mana omnia usque adeò illi jam vilef-
cere, ut præter crucifixi nullos amo-
res sciret, præsertim ubi ab ejusdem
vulneris nectare ebria, tota jam ubi ha-
bitabat, ubi sanctior amor degit. Depo-
suerat *Dei Mater* apud LUDGARDE
que-

querelas suas, quibus filium ab Albigen-
sibus hæreticis iterum in crucem agi do-
lebat. Hic ut luctum virgo suum testa-
retur, VII. annorum sibi jejunium indi-
xit, alterunq̄ue æquè longum pro pec-
cantium salute adjecit, & subinde *Spon-
sum* irato *Patri* vidit supplicem, & vul-
nera velut clypeum pro orbe perituro ob-
jicientem. Martyrii desiderio tam bul-
liebat in amante sanguis, ut arteriam
aliquando ruperit, cælumq̄ue idem præ-
mium, quod martyribus sponderit.
Satrem epulum adire inter Angelos non
semel; quandoque etiam inter *Maria*
& *D. Ioannis* comitatum visa est. Ante
obitum oculis orbata, numquam tamen
magis cælestia, quàm tum vidit. Mo-
rienti enim cum *Matre*, & aliis Cælitibus
obvius *Sponsus* venit: quibus duci-
bus in cælos abiens, errare etiam cæca
non potuit. *Ex Surio & Lippeloo.*

*Putasne Filium Dei reputat Jesum,
quisquis ille est homo, qui ipsius nec terre-
tur comminationibus, nec attrahitur pro-
missionibus, nec præceptis obtemperat, nec
consiliis acquiescit? S. Bern. in Serm.*

S. RAINERIUS C. 17. Junii.

RAINE RIUS Pisanus cupiditatum
æstu abreptus, ad infames adoles-
centiæ scopulos naufragium innocen-
tiæ fecit: enata vit tamen arreptâ pœ-
niten-

384 VITÆ SANCTORUM. 17. *Iunii.*
nitentiæ tabulâ, & Sacerdoti expiandum
se stitit. Sed obstitit noxius pudor, ne
omnia probra detegeret, donec Angeli
voce silentium increpantis animatus bo-
nâ fide se reum peregit. Judex confes-
so mulctam nullam imposuit, professus
ejus arbitrium cæleste sibi numen reser-
vasse: ex eo tempore cum finem flendi
nullum faceret, oculi cum lacrymis ex-
tillarunt, tanto parentis dolore, ut vi-
tam abrupturus sibi fuerit, nisi Deus pre-
canti lumen reddidisset. Publicus dein-
de poenitiæ præco factus, reversus-
que Hierosolymis inusitatam in paternis
ædibus Mephitim est odoratus, Causam
indaganti, ita olere opes, Christus re-
spondit, cæterumque luxus apparatus.
Ergo iis quoque abdicatis, Hierosoly-
mitanum iter rudi sago indutus repetiit,
ad durissimas leges vitam omnem exi-
gens, maximè postquam sobriè cum vi-
ro sacrato prandentis linguam vespa acu-
leo fodit, velut temperantiæ vindex.
Posthac enim ad panem & aquam obso-
nium nullum adhibuit: condimenta ta-
men calo petebat, sæpè Christum cum
Matre habere convivas solitus, quod pro-
digiis omnibus, quæ plurima patravit,
illustrius fuit. Hoc illum contubernium
sanctum fecit, miracula probarunt. Mor-
tem an. M. C. LXI. obiit. Nos ejus vir-
tutes taceremus, si sua olim scelera ta-
cuisset. *Ex Phil. Fer.*

Hew!

Heu! cur erubescis confiteri, quod facere nequaquam erubuiſti? Melius eſt coram uno aliquantulum ruboris tolerare, quàm in die iudicii coram tot millibus hominum gravi repulſâ denotatum tabeſcere. S. Aug. de Viſit. Inſi.

S. AVITUS CONF. 17. Iunii.

O Stendi utique AVITUM Deus mundo voluit, cui tantam nascenti lucem circumfudit, quantam humani oculi ægrè paterentur. Ipse tamen latebras quaerivit Mictianensi monasterio abditus, magni nominis famam adeò non affectans, ut nullo se libentiùs quàm bruti vocabulo compellari audiret, præter spem votumque ad honoratiora munia productus, fugam iteratò iniit, & inter nemorum avia mapale molitus, sibi Deoque vixit. Sed illum nocte intempeſtâ caeleſti radiantem luce ſubulcus reperit, nullo magno viri incommodo, niſi in eam uſque diem elingui, & muto ſigno crucis loquendi facultatem dediffer: quid enim ille prolixius poſteà, quàm ſui medici laudes loqueretur? Ejus præconio proditus, tertiam fugam parabat, niſi Præſulum auctoritate motus, boni publici rationem privatis commodis potiorem habuiſſet. Ex inter vallo cœco lumen, mortuo vitam reddidit, quibus rebus adeò populorum adverſus

Bb eum

386 VITÆ SANCTORUM. 18. Iunii.
eum accensa studia sunt, ut Aurelianen-
ses Dunensesque mortui exuviis inhian-
tes, propè ad arma venerint. Jam castra
castris opposita stabant, concursumque
fuisset, ni Leusus quispiam summo ge-
nere vir furens monuisset, ne crudeli
pietate Divum offenderent. Utinam pa-
ri studio pro virtutibus certaretur, quas
in medio positas nulli invidet nobilissi-
mas sine dubio omnium Reliquiarum.

Ex Surio.

*Uberiorem fructum præbet audientibus
Sanctorum vita, quàm miracula: Illa exi-
git imitationem, ista ingerunt admiratio-
nem: miracula docent quàm sancti fue-
runt; vita verò insinuat, qualiter & nunc
homines fieri valeant sancti. S. Pet. Dam.
l. I. ep. 19.*

S. LEONTIUS M. 18. Iunii.

V Espasiani ævo, LEONTIUS militiæ
artibus clarus Christianæ pietatis
pœnas dedit, Arcadio mite Cæsaris in-
genium in virtutum excidium incitan-
te. Datur Hypatio negotium hominis
comprehendendi; is in procinctu febre
corripitur; quâ se non antè levandum,
Angelo docente, intelligit, quàm Deum
LEONTII supplex inclamasset. Di-
ctum, factum; etsi ne sic quidem cru-
de ministerium deseruit; sed cum
Theodulo Tripolim LEONTIO im-
minens abiit. Enimverò non refugit cap-
tatores.

18. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 387
tatores nobilis præda; quin imò domum
deductis, comiterque acceptis, ultrò sese
aperuit, sed jam attonitis inauditâ huma-
nitate, & imperii oblitis. Tum demum
Hypatius suspicere LEONTII Deum,
qui suis cultoribus hos mores, talem in-
dolem daret; eundem Theodulus de-
prædicare, unaque poscere tam sancto
utrumque Numini initiaret. Favit cælum
votis, & roscida nubes in imbrem soluta
capitibus superfunditur. LEONTIUS
tinctos Deo consecrat. Adrianus re in-
tellectâ furere, & nihil profecturis sævi-
tiæ artibus tentare veterani pariter & ty-
ronum constantiam; & hi quidem, post
equuleum, nucum & verbera, capite im-
minuti sunt. LEONTIUS longâ parientia
præsidis ingenium lassavit, & totum
earnificinæ apparatus exhaustit; donec
pendenti continuâ verberatione anima
extorta est. Utinam, quemadmodum
Themistocli trophæa Miltiadis, ita no-
bis LEONTII triumphus somnum ex-
cuteret! *Ex Suvio.*

*Quem bene vivere omniaque ad Dei cul-
tum referre intelliges, etsi semper in carcere
vixerit, vel pauper sepulchro revulsus com-
bustusque fuerit, si tractim perdendum
corpus præbuerit, nihilominus hunc beare,
hunc felicem dicere, hunc ad sidera collere
memineris. S. Christ. Ser. de Virt. & Vit.*

S. OSANNA V. 18. Iunii.

INter Deum & OSANNAM Mantuanam continuum certamen amoris fuit. Data utrinque acceptaque pignora, quibus neque Deus charius quidquam, nec pretiosius mortales habent. Virgo illibatam pudicitiae florem Deo sacravit: ille vicissim arborem suae crucis orantis humeris imposuit, ex vero deinceps dicitur: *Amorem Ponderis meum*. Omnes certe OSANNÆ cogitationes eò ferrebantur: iis maximè diebus, quos amor ejus in cruce pendens fecit sanctiores: cui tamen satis non fuit animo sauciam aspicere, nisi corpori etiam stigmata infigeret, non nisi paucissimis, & in omnia familiaria jura receptis, ut tesseram amicitiae concessa. His ditata characteribus satis utique literata fuit, potuitque in hanc sancti amoris scripturam acquiescere. Accessit tamen auctarium, & sub Deiparæ disciplinam nostrum etiam Alphabetum dedici: ut his quoque humanæ ruditis elementis proficeret ad magisterium virtutis: neque enim quemquam pestem puduit tot caelestis sapientiae insignia circumferentem, prospicientem futura, familiarem Angelis consulere, aut audire monentem. Viri Principes agendas illi suas apud Superos causas detulere, certa spe victoriæ, si patrocini-

19. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 389
trocinium suscepisset. Et hoc tantum or-
bis miraculum anno M. D.V. terras dese-
ruit, ne queri quisquam possit, nullam
nostro ævo magnam virtutem gigni.
Quidvis? anulli Deus invidet suam cru-
cem? sed nos delicati humeros subducim-
us. *Ex Phil. Fer.*

*Tolle Crucem tuam, & sequere Iesum, &
ibis in vitam æternam: præcessit ille baju-
lans sibi Crucem, & mortuus est pro te in
Cruce; ut & tu tuam portes Crucem, &
mori affectes in Cruce. Thom. à Kemp.
l. 2. c. ult.*

S. BONIFACIUS EP. MART.
19. Iunii.

Fuit BONIFACIUS Ottoni Imp. san-
guine, plus amicitia junctus, quæ qui-
dem tanta inter illos erat, ut cum fami-
lariter illum hic compellaret, animam
suam identidem diceret. Liberalibus ar-
tibus omnibus, musicis præcipuè instru-
ctus, dum modulos in æde cognominis
sibi D. BONIFACII instruit, caelesti
Numine repente afflatus, *Heus!* excla-
mat, *quid vanam ego nominis umbram ge-
ro? quid Martyris titulum circumfero, si
non victorias etiam & palmas? Superos te-
stor, & cognominem Dirum, aut non dicar
BONIFACIUS, aut ero. simul ad monaste-
rium abiit Martyrii tyrocinia positurus.
Avelli Ottoni animam suam vidisses:*

Bb 3

At

At ille bis tantum in septimanâ cibum
 capiens, crebrò interim corpus in vepres
 abiciens ad martyrum patientiam se du-
 rabat. Post Romam profectus, & Ar-
 chiepiscopatus honore maclatus, & jam
 ad purpuram aspirare ausus, in Russiam
 abiit. Ibi post multa ludibria rex cum
 Divo ita paciscitur: Si rogos geminos,
 qui juncti flammam sociarent, illæsus per
 ambularet, tum sese etiam in Christiano-
 rum sententiam pedibus ambulaturum.
 Dictum factum. BONIFACIUS per
 rogam, rex ad partes Catholicorum tran-
 sit. Ad regis porrò exemplum innumera
 multitudo confluit. Mox sua laborem
 præmia secuta. BONIFACIUS à ger-
 mano Regis capite truncatus, nomini
 denique suo satisfecit. Ex Pet. Damiano
 ap. Sur. in vitâ S. Romualdi.

*Universi Christiani agnoscant se regii
 generis, & sacerdotalis officii consortes:
 quid enim tam regium, quàm subditum
 Deo animum corporis sui esse rectorem?
 quid tam sacerdotale, quàm vivere Domi-
 no conscientiam puram, & pietatis hostias
 de altari cordis offerre? S. Leo serm. 3. in
 ann. Ass. suæ.*

S. ROMUALDUS AB. 19. Junii.

Spectator fortè ROMUALDUS adfuit,
 cum parens duello germanum suum
 sustulit. Itaque cum animo suo putans
 cen-

19. Junii. VITÆ SANCTORUM. 391
censuit, quod pater manu, hoc se ocu-
lis parricidium perpetrassē. Quare ad no-
xam expiandam, concedere ad aliquod
tempus in cœnobium statuit. Sed fami-
liaritate cœnobitæ, nescio cujus, & as-
pectu è cælo semel iterumque ad se ve-
nientis D. Apollinaris captus, pedem,
ne sapius offenderet, nunquam jam re-
ferre in mundum statuit. Quare fundâ-
menta Ordinis illius jecit, quem hodie
Camaldulensem dicimus; qui quidem
in quantum brevi fastigium assurrectu-
tus esset, scalæ indicarunt ROMUALDO
per quietam visæ, in quibus suos pul-
chro ordine ad cælum vidit conniti. Ne-
que dubitarunt nobilissimi quique proce-
res ex aulâ Ott. III. Imp. hâc viâ cælum
petere. Ipse Imp. Romam abiturus, post
reditum iuscem accessurum se sponndit.
Sed ROMUALDUS illa subjecit: *Si Ro-
mam videbis, Ravennam ultimùm vidi-
sti.* Nec fefellit. Redeuntem mors ex iti-
nere insidiis suis excepit, documento
futurum iis, qui cùm mundo exire labo-
rant, iter tamen differunt, aut viarum
ambages quærunt, cùm compendia ha-
berent. Ad Cæsarem quoque Henricum
cùm venisset ROMUALDUS, velut ad præ-
dam accurret aula, vestemque ejus pelli-
ciam diripiens, ostendit quanti virum
faceret; è cujus veste unicum pilum tan-
ti fecit. Henricus ipse in eam vocem e-
rumpere auditus est: *O anima hæc mea do-*

Bb 4

mici-

392 VITÆ SANCTORUM. 19. Junii.
micilium tuum haberet corpus ! Audi orbis. Cæsaris anima non credidit augustius se posse habitare, quàm in religiosi hominis corpusculo. Ex Brev. Rom. & Sur.

Mors non miseratur inopiam, non divitias recusetur: non generi cujuscumque, non moribus, non ipse denique parcat ætati: nisi quòd senibus in jannis, adolescentibus in infidibus est. S. Bern. l. de Perf. sustin. c. 4.

S. IULIANA VIRG. 19. Junii.

Nimirum etiam hæc rosa Florentiæ debebatur, ubi ordo Servotum VIRGINIS floret. O aulae mancipia! quid ad hæc VIRGINIS servitia vos? eja dicitur saltem honestam servitutem servire, neque Virginem erubescite Magistram in eâ arte habere, qui Palladem Mariam salutatis. Fuit IULIANA è nobili familia (Falconeriam dixerunt) sed in servitium Mariæ à teneris abducta. Hebdomas illi sic agebatur, ut feriâ IV. itemque VI. ob Christi patientis memoriam nihil omnino cibi; sabbatho panem tantum, & fontanam admitteret. Interea tamen animum caelesti pane pascibat, pincernis oculis meras lacrymas affluentibus; Christi tormenta quam altè animo infixam gestavit, mors probavit, quæ in adverso pectore manifestam Servatoris à cruce pendentis imaginem ostendit, utique illi similem, quam vidisset,

19. Junii. VITÆ SANCTORUM. 393
disses, si cor inspexisses. Cæterum mul-
tis jejuniis exhausta stomachi dolores
contraxit ingentes, & ultimam ciborum
nauseam. Et verò terrena, ut quæ nun-
quam illi sapiebant, facile neglexit; at
divinum cibum cum sic ægra non posset
accipere, fame scilicet crecebatur ante
mortem moritura. Voluit tamen in con-
spectum afferri Angelorum ferculum,
saltem ut oculos familia pasceret. Nec
contenta iussit pectori applicari. Tum
denique inter risum blandum expiravit,
& ut scires saturam abiisse à mensa sacra,
nihil ex epulo sacro reliquum esse visum
est. *Ex Ferrar.*

*Scit quicumque sensum Christi habet,
quantum pietati Christiana expediat,
quantum Dei servum & servum Redemp-
tionis Christi deceat, unâ saltem aliquâ diei
horâ Passionis & Redemptionis ipsius reco-
lere beneficia. S. Bern. l. de Vit. solit.*

S. MICHELINA. 19. Junii.

Laborabat MICHELINA Pis Lauren-
sis eodem, quo matres pleræque,
morbo, impotenti erga unicam prolem
affectu: ei medicinam facere Syriana
piissima femina cum vellet, totumque
contubernalis amorem Creatori affigere,
diu frustra fuit: donec inter preces MI-
CHELINA immutata, animo ausa est cum
Deo pacisci, si filii curam in se recepisset,
nihil

394 VITÆ SANCTORUM. 19. Iunii.
nihil in humanis sibi tanti fore; ævo vel
ad momentum temporis ab ejus servitio
avocaretur. Acceptavit conditionē Chri-
stus, ei que de cruce pollicitus est, obicem
pietatis illius sese amoturum. Regressa
domum filium exanimem reperit; cum
quo simul ac supervacuas curas tumula-
vit, opes quoque, & cætera malo-
rum irritamenta sine gemitu abdicavit,
omnia vicissim sancti amoris insignia
assumpsit: vestem fetis horridam cinctu
ferreo corpori astrinxit; flagro ferreo
concisum corpus nuda humus excepit:
pulvilli vicem truncus fuit: stipe ferè vi-
xit, aut mercedulis sui laboris. Quò quis-
que à morbis deformior fuit, eò imper-
sius MECHELINÆ charitate subleva-
batur: satisque constat exesum elephan-
tiasi ejus osculis perfanatum, quibus sin-
gula agri ulcera libaverat. Ad cælum an-
M. CCC. LVI. abiit. Flagrum ejus, cili-
cium, zonaque ferrea in Virginis Saluta-
tæ templo asservantur, sacrae militiæ ty-
ronibus monstranda. His armis cælum
expugnavit femina. Sperabitis molliora
viri? *Ex Chron. Minor.*

*Sic propinquos sicut nosmetipsos odio
habere precipimur; ut hos ad æterna ra-
pientes, eorumque carnalem gratiam, cum
præpedit, post porrentes, discamus, tem-
perata eos discretionis arte, & convenien-
ter diligere, & salubriter odio habere.*
S. Greg. 7. Mar. c. 14.

S. NO-

S. NOVATUS PRESBYTER.

20. Iunii.

Non jam Priamum aut Nioben Græ-
 cus Parnassius cantet in funera sua
 fœcundos. At nos *Pudenti* Senatorii or-
 dinis Romæ viro *NOVATUM* & *TIMOTHÆUM*
 filios geminos, totidem-
 que filias *Pudentianam* & *Praxedem*
 gratulamur, omnes cum ipso patre cælo
 insertos. Et felicitatem hanc tam sancta
 familia ducibus Apostolorum DD. Pe-
 tro & Paulo debet, qui post hospitii tes-
 ferant *Pudentem* sacris undis admove-
 runt, & uti animū, ita animi socium cor-
 pus candidā veste induerunt. Et servavit
 ille utramque ab omni labe eximiam, æ-
 desque suas commune miseris hospitium
 fecit. Demortui virtutes hereditario jure
 sibi debitas liberi certatim involarunt,
 quamvis vivente, & arridente patre, idem
 jam fecerant. Ædes in templum versæ;
 patrimonium in pauperes dilapidatum;
 tota familia (capita numerabat XCVI.)
 omnis sacro fonte lustrata; latebræ af-
 flictiis Christianis datæ; firmati nutan-
 tes; roborati morientes; mortui terrâ
 tumulati. Sacra à *NOVATO* & *TIMOTHÆO*
 fratre omnibus ministrata. De-
 nique non jam in tempulum tantum,
 sed cælum migrasse domum tam san-
 ctam dixisses. Certè cælo digna ab ipso
 cælo

396 VITÆ SANCTORUM. 21. Junii.
cælo judicata est nobilissima hæc fami-
lia; in quam utinam more veteri tran-
sire ignobiles nos terræ filii aliquando
possimus! *Ex Ferrar.*

*Voca Deum Patrem, & da operam,
quatenus tibi sit lælestis vita, divini mo-
res, & forma Deitatis tota tua præferatur
in forma; quia cælestis Pater respondentes
generi suo filios muneribus ditat divinis;
degenerantes ad pœnalem revocat servitu-
tem. S. Chrysol. serm. 71.*

S. HEMMINGUS EP.

21. Junii.

IN HEMMINGO Aboënsi Pont. à
primis annis jam eæ morum gemmæ
emicuerunt, quæ insulæ olim majestatem
decerent; ita jam tum in puero nihil
puerile præter ætatem erat. A ludis om-
nibus alienus, totus studiis seriis jam
tunc occupabatur, & in his ipsis unius
Dei gloriam quarebat, semper in cæ-
lum collimans unicum scopum suum,
sed Christiano homini, ut non aberret,
fatis magnum. Et talis ille etiam dura-
vit, postquam Collegio Canoniorum
adscriptus fuit, nisi quòd tunc, ut alii
numorum, ille virtutum potius cen-
sum

21. Junii. VITÆ SANCTORUM. 397
sum auget. Dignum ergo tunc, Su-
peri judicant, cui D. Brigittæ ortum
non sine miraculo nuntiarent. Visa enim
est precante HUMMINGO puella è nu-
be lucidâ librum apertum orbi porrige-
re, & vox ad aures ejuscemodi allapsa:
*Nata est Birgero filia, cujus admirabili
voce uniuersus mundus personabit.* Sed &
ipse HEMMINGUS pro concione saxa
mollire, & ad Deum feros animos vo-
ce suâ trahere, & jam Regibus etiam ac
Pontificibus reprehensione aures velli-
care; omnes interea orationes incipere
à Virginis laudibus, & suis scilicet fi-
niri. Temporis avarus ad verba atiosa
mutus adfuit, ad epulas verò Tantalus.
Pro oculorum portis excubabat, ne has
ulla femina visa subiret, erantque tam
sanctis vigiliis tessera illa verba è sacris
nostris: *Averte oculos meos, ne videant
vanitatem.* Inter preces sæpè aliò, mo-
riens denique inter easdem in cælum est
abreptus. *Ex Vite Aquil. Vastovii.*

*Deus te, qui caelestem tibi Patrem vo-
cas, ad caelestem vult tendere naturam, ut
generi tanto vita respondeat; ut terreni
mores degenerent, quos caelestis donavit &
contulit natura. S. Pet. Chrys. serm. 69.*

B. ALOY-

B. ALOYSUS GONZAGA

Soc. I. C. 21. Iunii.

MORITURUS ALOYSIUS nascendo erat, si non patienti matri mater *Maria* affuisset. Inter prima ejus verba *Jesus* & *Maria* feruntur, boni omnis Puerulus etiamnum in singulis scalarum gradibus scalam cæli *Mariam* salutavit. Hujus horas quotidie, Sabbatho etiam jejunus dixit. Ad hujus effigiem, quam Florentia *Annuntiata* titulo colit, florem virginitatis consecravit, semper, dum vixit, intactum, quia *Horto Concluso* commiserat. Interim catenas flagelli, calcaria cilicii loco, quamvis currenti spontè, corpusculo admovebat, victus vix unicam appendebat, feminarum & chorearum hostis, Imperatricem, quam tres annos quotidie adibat, nunquam aspexit, precibus tam ubique addictus, ut loqui eum angulis dicerent, rectius Angelis dicturi. Agebat frequenter, non videre se, cur non mortales omnes religionis se manciparent. Et certè Senis cum ad Sodales Marianos diceret, bene multis id persuasit. Ipse, cum *Assumptæ Virginis* die illa è cælo audisset, *Societatem Jesu* ingredi; post longas cum patre pugnas, *Maria* *Jesum* junxit. Hunc quotidie studeret, in genua provolutus vocare; hunc sub panis velo latitantem

22. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 399
titantem ante & post ludum literarium
salutare; sacrificiis quinis senisque mini-
ster assistere, ad conspectum *Hostiæ* la-
terymis manare; cum verò eo epulo frue-
retur: inundare etiam. Itaque nullius no-
xæ gravioris sibi conscius Angeli nomen
meruit, ut terra cælum dici posset, si plures
Aloysios haberet. *Ex Virg. Cepario.*

*Persuasum habe, perindete Angeli du-
ctum sequi oportere, atque cæcum quem-
piam, qui viarum discrimina ignorans,
ejus, qui baculo gressum illius regit, provi-
dentia in omnibus confidit. Ex dict. B. Alo.*

SS. ACHATIUS & SOC. MM.

22. Iunii.

Quale illud cælo spectaculum fuit, cum
dena hominum millia, pro optimâ
causâ & amplificando crucifixi nomine,
crucibus penderent? Dux felicissimæ
multitudinis ACHATIUS fuit, cui
contra innumerabilem hostium vim pu-
gnaturo Angelus victoriam prospondit,
si Christiana sacra, à quibus alienus tum
erat, cum sociis suscepisset. Placita con-
ditio est, Christam adoravit, pugna-
vit, vicit; utque Deum deinceps ritè
coleret, cum victore exercitu in Ara-
rathem montem secessit, ubi, Angelis
magistris, omnes Deum amandi rationes
felicissimis tyronibus sunt infusæ. Quan-
tum profecissent patiendo, quod nibi-
lissimum.

400 VITÆ SANCTORUM. 22. *Iunii.*
lissimum Christianæ scholæ experimen-
tum est, demonstrarunt. Quinque in
eos reges armati sunt; qui cum procel-
lam lapidum primum effunderent, ii
Christi Athletas non ausi contingere, in
funditores rediere. Flagris cum secaren-
tur, terra immanitatem non tulit, to-
taque intremuit. Quo miraculo permo-
tus Theodorus, cum millenaria cohorte
Martyribus accessit, in præacutas su-
des muricesque impulsi, viam compla-
nantibus Angelis, nihil cladis accepe-
runt. Eò denique ventum, ut quæ Chri-
stus tormenta tulit, in iis repererentur.
Ergo spinis redimiti, actique in cru-
cem, per igens montis spatium pependere
optimi maximique testes injuriam
cruci fieri, cum mala res, & infelix
arbor vocatur: periissent, nisi pependis-
sent. *Ex Lippel. & Mart. Rom.*

*Signum Crucis erit in celo, cum
Dominus ad iudicandum venerit: Tunc
omnes servi Crucis, qui se Crucifixo
conformaverunt in vitâ, accedent ad
Christum iudicem cum magnâ fiduciâ.
Quid igitur times tollere Crucem, per
quam itur ad regnum? Thom. à Kemp.
l. 2. c. ult.*

S. PAU-

S. PAULINUS EPISC. 22. Iunii.

NOVAM artem PAULINUS docuit ;
 etiam cum nihil est , egenis tamen
 aliquid dare. Cum enim in amplissimâ
 natus familiâ atque ditissimâ , quam vo-
 cem CHRISTI adolescens Evangelicus
 non audiit , hic audisset , & in pauperes
 omnes opes erogasset , Antistes dein No-
 lanus etiam , cum Wandalorum incurfio-
 nibus Italia infestaretur , omnes redditus
 captivis in libertatim asterendis contu-
 lisset , jamque nihil suppètere videretur ,
 unde unam spem viduæ filium redime-
 ret ; ingeniosius se ipsum servum feminæ
 addixit , quæ abductum in Africam cum
 filio scilicet permutavit. Ibi Regis socer-
 rum , cujus hortos curabat , de morte re-
 gis commonuit. Hic accersitum ubi pri-
 mum vidit , illum ipsum esse exclamavit ,
 quem nuper inter cæli tribunalia con-
 spicuum habuisset , qui que flagellum ,
 quod ad castiganda orbis scelera quon-
 dam acceperat , è manu rapuisset ; quare
 & ipsum , & cum eo omnes vinctos No-
 lanos manumisit , navesque in donum
 frumentarias complures addidit. Nolam
 igitur ingressus , pulchrum de servitute
 triumphum egit , pluribus eum civibus ,
 quàm Scipionum pileatis sequenti-
 bus. Sed liber animus corporis adhuc
 ergastulo clausus tenebatur. Tandem

C.c. anno.

402 VITÆ SANCTORUM. 23. Junii.
anno CCCC. XXXI. hic etiam vindicias
secundum libertatem à morte accepit.
At tunc Nola, imò Italia iterum captam
se putavit, libertatis suæ auctore amisso.

Ex Dial. S. Greg.

*Nihil tam divinum homo habet, quàm
de aliis bene mereri, tametsi ille majora,
hic minora beneficia conferat; uterque ni-
mirum pro suis viribus. Faccalamito sō sis
Deus, Dei misericordiam imitando.
S. Greg. Naz. de amore Pauper.*

S. MARIA DE OEGNIES. 23. Junii..

EX amplissimo virtutum **MARIAE**
OEGNIACENSIS viridario flores
omnes præter virginitatis lilium licet car-
pere. Hoc enim illi parentum importu-
nitas invidit, qui invitam nuptiis illiga-
runt; quarum vix libato usu, marito
continentiam persuasit, magnâ Christi
approbatione, cujus crucem nunquam
sine lacrymis, nunquam absque suo
aliorumve bono odoravit. Militem gene-
re, quàm moribus nobiliorem suis præ-
ceptionibus perductum ad frugem, malus
dæmon ad infames naufragiis ejus sco-
pulos retraxerat. Id *Maria* longè ab-
sens vidit tamen, & Crucifixi affusa
pedibus, precum finem non antè fe-
cit, quàm infelici avulsum contuber-
nio, Deo sisteret transfugam. Eandem
sibi apud Deum patronam animæ pia-
cula-

24. *Iunii*. VITÆ SANCTORUM. 403
cularibus ardentibus flammis optarunt,
supplices nonnunquam ad eam manus
tendere visæ: & verò quid illi calum-
negaret, centies per diem flexo popli-
te supplicanti, trecentis plagis laceran-
ti corpus, atro pane vexanti veriùs,
quàm extinguenti famem, & sanè non
duraturæ inter hæc supplicia, nisi An-
gelorum præsentia foveretur, & fami-
liarium Dei Filio usu, qui subinde suâ
infantia amabilis, aliàs agni aut columbæ
specie decorus, ei delicias faciebat. Ab
hoc illi mira in divinas laudes eloquentia,
vires adversus inferni laryas suppedira-
tæ, quarum cum se una morienti inge-
reret, hoc ejus convitio fugata est: *Dis-
cede sanies, & turpitudine*. Id quâ fronte
dicent, qui per omnem vitam se tam cu-
pidè in hujus belluæ fineto volutarunt?
Ex Surio.

*Quid aliud Purgatorius ignis devorabit,
nisi peccata tua? Quanto amplius tibi ipsi
nunc parcis & carnem sequeris; tanto du-
riùs postea lues, & majorem materiam
comburendi servas. In quibus homo pecca-
vit in illis graviùs punietur.* Thom. à
Kemp. l. I. c. 24.

S. IOANNES BAPTISTA. 24. *Iunii.*

IOANNES melioris Solis melior Pho-
sphorus ortus sui nuntium Angelum
habuit. Ipse in matre jam sanctus, vix
natus

C c 2

404 VITÆ SANCTORUM. 24. Iunii.
natus est, cum mutum parentem loqui
oracula infans fecit. Patriam domum
cum eremo mutavit, & cibum locustas
ac mel agreste, vestem cameli exuvias ha-
buit. In anno Tiberii imperantis XV.
viam CHRISTO munire exorsus, non
tam verbis, quam vitâ ad pœnitentiam
scelerum hortatus mortales, animorum
lavacro initium dedit, quod ipsum Ser-
vator sanctius tactu suo reddidit. Hunc
ille itaque mundo Agnum ostentare, ad
hunc è scholâ suâ discipulos rectius eru-
diendos amittere, & jam indignum se
putare ad cuius vel ultimùm servitium
descenderet. Sed nimirum se ipso ma-
jor, sacris etiam vatibus omnibus præla-
tus, & secundus à CHRISTO ab ipso-
met CHRISTO est proclamatus. Et ta-
men tam charum cælo caput Herodes sal-
atriculæ filiæ pedibus donavit, & crude-
libus oculis pascendis mensæ etiam in-
ferri voluit. Itaque tunc, si unquam a-
liàs, lautè cœnavit gula. Quæ enim men-
sæ tam nobile caput habuit? *Ex Hist. Eran.*

*Ioannes sanctus homo missus à Deo, imò
Angelus Dei innocentissimum illud corpus
sic castigat, sic extenuat sic affligit; vos in-
duti festinatis bysso & purpurâ, & splen-
didè opulari. S. Bern. serm. de Nat.
S. Ioan.*

S. IUAN

S. IUAN CONF. 24. Iunii.

M Inus multi à calo aberrarent, si ducem bonum Angelum suum sequerentur. Secutus hunc præeuntem IUAN Regis Dalmatiæ filius, ne salutatis quidem parentibus, anno LVII. supra DCCC. in Bohemiæ silvas venit, & in his speluncam patriæ aulæ antehabuit. Cùm verò locum eum infestum à malis dæmonibus deserere pararet, obuius CHRISTI Prodromus Ioannes ceden-
 ti animos addidit, & cruce datâ armavit. Hæc itaque signa ubi iterum in hostem vertit, victoriam illi eripuit, & quia maternas delicias aspernatus erat, nutricem *Deus* cervam submisit, à cuius lacte & ambrosiâ calo depluente satur, facile ex animo matris ubera delevit. Cæterum in pias latebras tandem Borivojus Bohemorum Dux devenit, ducem cervam, quam diximus, secutus, telo trajectam. Multum igitur lætus tam felici venatione, hortatu Ludmillæ conjugis lectissimæ matronæ, Tetinam arcem suam abduxit IVANEM. Sed hic exosus aulas, non multò post in spelæum suum iterum concessit, ubi posteaquàm annos II. & XL. egit, tandem lubens aliquando exivit ad aulam, sed caelestem illam, & in quâ nulli magis, quàm silvicolârû istiusmodi mores probantur. *Ex Nicolao Salio.*

Dole, quia Creatorem offendisti, cuius legem caelestia & terrestria, prater te, indefessa statione conservant; & in tantâ Republicâ Dei tu solus peregrinus es, & Imperatoriae Majestatis decreta non servas.
S. Pet. Dam. serm. de S. And.

S. GALLICANUS M. 25. Junii.

GALLICANI victorias de Persis Scythisque relatas admirandi, illam, quâ seipsum triumphavit, imitandi jus esto. Eo gloria venerat, ut Constantiæ conjugium præmium militiæ poscenti Constantinus pater negare nihil sit ausus, modò Scythas Romanis finibus ejecisset. In eo dum est, milites panico percussi metu, magnam partem dilapsi infrequentia signa reliquere. Anxio eâ re Gallicano Joannes & Paulus Constantiæ familiares, voti Deo nuncupandi consilium suggessere. Obtemperantem caelestis strategus crucem præferens, eo fretum signo, cinctumque, quos ipsi adduxisset, stipatoribus, sequi se è vestigio iussit. Ita per attonitos hostes ad ipsum Scytharum regem penetravit. Neque ille ausus hiscere adversus tantam vim, vitam pactus se suaque Gallicano permisit. Inde illi veri Numinis admiratio, ejusque ritè colendi ardor injectus. Romanam deportato exercitû, abdicatâ conjugii spe, rebusque humanis valere iussis, seip-

26. Iunii. VITÆ SANCTORUM. 407
seipsum Christianæ modestiæ finibus cir-
cumscripsit. Ille orbis terror, & secun-
dus à Constantino Dux, pater pauperum,
peregrinorum hospes factus, pedum sor-
des abluere, ægrorum lectulos sternere,
inferre convivantibus cibos, obstupe-
fcente orbe terrarum, visus est. Iulianus
denique pestis pietatis hanc tantam vir-
tutem proscripsit, & gladio addixit. De-
cuit nimirum ut toties victor cælum lau-
reatus ingrederetur, triumphalem currum
manibus pauperum trahentibus. *Ex Surio.*

*Non est periculum quantumque te hu-
milis; est autem grande periculum, si vel
modicè plus vero te extollas; si velint te
præforas, quem fortè parem tibi veritas
indicat, aut etiam superiorum. Quapro-
pter noli te comparare majoribus, noli mi-
noribus, noli aliquibus, noli uni. S. Bern.
serm. 37. in Cant.*

S. VIGILIUS EP. M. 26. Iunii.

VIGILIUM Pontificem Tridento
Roma submitit annos non nisi XX.
natum, sed jam tunc, si virtutes nume-
rasses, grandævum. Ergo ab hæresi ur-
bem, à superstitione deinde omnem latè
viciniam purgavit. Eâdem operâ mor-
bos, damonesque hospites è corporibus
proscripsit, fana diruit Deorum, & solo
Veronensium & Brixienfium agro tem-
pla Deo extruxit triginta. Felicem se
C c 4 etiam

408 VITÆ SANCTORUM. 26. *Iunii.*
etiam credidit: cum hospes hospitem D.
Remedium excepit; sed magis oculos
recrearunt homines mille & amplius,
quos omnes à fide aberrantes in viam
reduxit Remedium, & ad VIGILIUM ad-
duxit. Cæterum cœpta inter eos familia-
ritas semper deinde duravit; & ad mo-
rientem in solitudine Remedium accur-
rit VIGILIUS, ære campano ex pacto
suapte sponte monente. Iustis deinde
persolutis, cum ædiculam Remedii in
templum vellet consecrare, praviniri se
ab Angelis per quietem lubens volens
vidit. Porrò ab Annanix etiam populos
Legatos misit suos, quos cum impii ador-
ti neci dedissent, ipse in illos movit, de-
bellataque superstitione, ubique loco-
rum torphæum Christo victori Crucem
fixit. Et jam reliqua vallis unica Ran-
dena erat. In hac illi Superi triumphum
decrevere. Nam cum unus unicus in
hostium cuneos irrupisset, & æreum Sa-
turnum rectius cælo quam Iupiter pullu-
rus. dejectum fractumque in præterfluen-
tem abeiecessit, ipseque jam basi statux
deinceps insistens, ad concionem dice-
ret, densissimo lapidum imbri petitus,
ipsoque triumpho suo est obrutus. *Ex*
Ferrar. & to. 3. Bar. S.

*Dilectio fraterna omnibus desideriis
amplectenda est, quæ tot bona potest habere,
quæ præmia: custodienda præ omnibus
Virtutibus pax est, quoniam Deus sem-
per*

27. Junii. VITÆ SANCTORUM. 409
per in pace est. Locum non demus inimico,
ne inter mella venena felle amariora con-
fundat. S. Pet. Chrysol. serm. 53.

S. LADISLAUS C. 27. Junii.

LADISLAUM Bela primi Regis Un-
garorum filium, imò *Mariæ* vides;
ita totus ab hujus uberibus, dum vixit,
pependit, sed neque mortuus, ut audies,
dimisit. Cæterum vix alius regum tot
virtutibus aut purpuram ornavit, aut co-
ronam distinxit; ut minùs mirer, si le-
gam aulam ejus ab Angelis frequenta-
tam esse. Certè ipse ab Angelo germa-
num suum vidit coronari, sed & Ange-
lum sub cervi schemate ignitis cornibus
locum vidit signare, quo promissam
Matri Magnæ ædem conderet. Eorun-
dem Coelituræ ope, cum in multis aliis
pugnis, tum in duello contra patrum
suum Regem Salomonem victor evasit.
Etenim cum hic cum uno rem sibi L A-
DISLAO crederet esse, conspexit sub
congressum, contra duos præterea An-
gelos sibi certamen esse, qui gladio jam
jam Salomoni graves imminebant. No-
luit igitur, etsi Hercules sibi ipse vide-
retur, in tot tantosque pugnare; sed ab-
jecit arma, pacem coluit. Toties victor
LADISLAUS coronam tamen ferre Un-
gariæ semper respuit, nobiliorem & im-
mortalem ambiens, quam ut facilius

Cc 5 ob-

410 VITÆ SANCTORUM. 28. *Iunii.*
obteneret, facere fortiter pro terrâ san-
ctâ constituit. In eâ proinde expeditio-
ne, cum Dux lectus esset omnium co-
piarum, ecce in ipso belli apparatu pul-
cherrimâ morte occubuit. Mortuus por-
rò, & curruï impositus, sine jumentorum
hominumque ope in Templum, quod ab
eo VIRGINI structum memoravimus,
non tam vehi, quàm currere visus est.
Obstupuit ad miraculum orbis; at non
ego etiam: nam cur filium mirer ad Ma-
trem suam decurrere? *Ex Ant. Bonfin.*

*Omnis delectatio hujus mundi, universa
ejus gloria, quidquid denique in eo concu-
piscitur, prorsus modicum est, in illius bea-
titudinis comparatione; si tamen vel modi-
cum dici debet, & non potius nihilum, &
vapor ad modicum parens. S. Bern. serm.
de S. Clem.*

S. POTAMIOENA V. M. 28. *Iunii.*

FElices nos bona si nostra, si quæstum
virtutis & certa pietatis vectigalia
noverimus: quantillo possumus ditescere!
POTAMIOENA Alexandrina virgo
formæ causâ cum multis conflictata pro-
cis, & in illo certamine superior, ex a-
moris palæstrâ in scenam crudelitatis
transiit, ut ad pud ris lilia constantiæ
laurum adjungeret. Aquila homo sangui-
narius carnificinæ præerat, cujus in Po-
TAMIOENAM omnem atrocitatem effu-
dit,

28. Junii. VITÆ SANCTORUM. 411
dit, certus fidem illi vel vitam eripere:
jactatam per omnia tormenta, denique
ad rogam cum Marcellâ matredamna-
vit. Virginis ducendæ cura Basilidi de-
mandata non omnino experti humanita-
tis, & mitiori ingenio, quàm pro tam
barbaris ministeriis. Is ergo insultantem
virgini multitudinem compescuit, ma-
gisque fidei custodis, quàm licetoris mu-
nus explevit. Hoc tantillum officium
ne suo auctori periret, curæ sibi fore,
moritura virgo promisit. Neque defuit
dicto fides. Triduo à morte exacto, ad
Basilidem revisit, eique coronam civi-
cam velut servatori suo imposuit. Ille ex
donativo beneyolentiam Numinis æsti-
mans, statuit integrum stipendium me-
reri, & confestim auctoratus Christo,
fidem illi abscisso capite probavit. Ii,
dic magno constare cælum: quantulum
dedit Basilides, ut ex licetore Martyr fie-
ret? *Ex Euseb. Hist. Eccl. lib. 6. cap. 4.*

*Sanctorum Martyrum esto discipulus:
Hi ardentem rogam virtute Dei & fide
vicerunt: vince igitur & tu ardentem con-
cupiscentiæ flammam. Cruciatum supera-
runt, spe, quæ est in Christo, subnixi; tu
quoque turpes passionem pudicitiam & cogi-
tationem pietatis superare contende. S. Ephr.
de Laudib. SS. MM,*

SS. PE-

Rectius hodie Roma, misso cum Remo Romulo, conditores suos **PETRUM & PAULUM** salutat, quando huic melioris orbis imperium capite suo pepererunt. Et **PETRUS** quidem, qui pro *Christo* in terris rem Christianam administravit, quæ ad ignem peccaverat, semper oculorum imbre plectens, cum captus, & in vincula datus ab Herode, ab Angelo exemptus esset, morbos passim omnes vel umbrâ suâ fugasset; demum orbem in Urbe adortus, *Christi* signa primus Romæ intulit. Hic ubi præstigiatores Simonem in cælos (ut ipse quidem ajebat) volantem humi dedit præcipitem, Neronis furori cedens, *Christum* obvium habuit, qui rogatus quò iret, Romam ire se ad alteram crucem respondit. Implevit vaticinium *Christi* continuo **PETRUS**; sed ut Magistro honorem cederet, inverso corpore tolli in crucem voluit, quò capite terris hoc pedibus cælo jam propior. Jam **PAULUS** ille cæli etiam ante fata civis, ille nominis *Jesu* per omnem urbem præco, post edita miracula, & literarum oracula quàm plurima, hoc ipso die **PETRO** triumphanti collega additus, securi percussus est. Caput sanguinis loco primò lac, deinde tergeminos fontes totidem salti-

30. Junii. VITÆ SANCTORUM. 413.
falsibus dedit, oleum interim effu-
sum, Jeshu nomen clamando immif-
cens. Agnosceres tam pretiosis liquori-
bus refertum Electionis Vas esse. *Ex*
Hist. Eccl.

Pro nobis facit Apostolorum vita, &
doctrina, & mors ipsa. Etenim in conver-
satione continentiam, in predicatione sa-
pientiam, in passione suâ patientiam no-
bis contulerunt. S. Bern. serm. 3. de
SS. Apost. Petro & Paulo.

S. ERENDRUDIS ABBATISSA.
30. Junii.

ERAT ERENDRUDIS D. Ruperti
Noricorum Apostoli neptis, non tam
sanguine huic, quàm virtute propinqua.
Itaque magisterium in DEO devotas vir-
gines jam tunc, cum in Galliâ adhuc
ageret, exercuit. Sed uti Rupertum vi-
rorum, ita ERENDRUDEM mulierum
nec minus potens invidia cedere è Gal-
liâ coëgit. Itaque inter auxiliares co-
pias, quas fidei bono in Boicas terras in-
duxit Rupertus, etiam hanc numeravit,
& exadificato ad Iuvaviam Deiparæ ho-
nori Parthenone, illic collocavit virgi-
nem, matremque aliarum virginum vo-
luit esse: quod officium illa sic imple-
vit, ut non harum modò, sed pauperum
omnium mater audiret, quibus te-
ctum victumque nunquam non præbuit.
Pedes

414 VITÆ SANCTORUM. 30. Iunii.
Pedes etiam eorum lavare, ulceraque ve-
lut gemmas gaudens tractare. Ipsa men-
sa accumbens, non tam corpus cibo,
quàm animum piis de Deo colloquiis re-
ficiebat, quo ut frueretur, dici non po-
test, quàm abire è vita properârit. Tu-
mulum ejus ingentia miracula corona-
runt: unum alterumve denarro. Mon-
achus in hereditatem D. ERENDRU-
DIS invaserat, ausus parrem salinarii
montis sibi assere: & occupavit ille
terram, quam petiit, sed subito fato in
ipso loco, & perjurio extinctus. Aliam
expertus est Henr. S. Caesar, qui morbo
tentatus, amuletum è collo suspendit a-
nulum aureum, reliquiis virginis (gem-
mis utique grandibus) gravem. Atque
hunc cum amisisset ille, & ab infesto
morbo iterum oppugnaretur; præsentem
iterum medicinam ad tumbam EREN-
DRUDIS reperit, ut qui se Henrico tunc
debebat orbis, idem ipsum Henricum E-
RENDRUDI deberet. Ex tom. 6. lect. ant.
Canis.

*De terrâ es, & de terrâ vivis, & in
terram reverteris. Certum est, quia morie-
ris; sed incertum, quando, & quomodo,
aut ubi: quoniam ubique mors te expectat,
tu quoque, si sapiens fueris, ubique eam
expectabis. S. Bern. l. Med. c. 3.*

S. RU